

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε το πρώτο «μουσικό σαλόνι» του κύκλου Focus On της Μητροπολιτικής Συμφωνικής Ορχήστρας Αθηνών

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

image not found or type unknown



Με

επιτυχία πραγματοποιήθηκε, την Πέμπτη 26 Ιανουαρίου, το πρώτο «μουσικό σαλόνι» του πρωτότυπου κύκλου **Focus On** της Μητροπολιτικής Συμφωνικής Ορχήστρας Αθηνών, στην ιστορική αίθουσα του Φιλολογικού Συλλόγου «Παρνασσός» (Πλατεία Αγ. Γεωργίου Καρύτση 8, Αθήνα), το οποίο ήταν αφιερωμένο στον **Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ**.

Ο κύκλος Focus on, ο οποίος περιλαμβάνει μία σειρά συναυλιών έως τον Μάιο του 2017, είναι μια ιδέα του διεθνώς αναγνωρισμένου πιανίστα, συνθέτη και μαέστρου **Βασίλη Τσαμπρόπουλου**, που ορίζει εκ νέου τον τρόπο προσέγγισης του κλασικού ρεπερτορίου, μέσα από μία ανοιχτή και άκρως ενδιαφέρουσα συζήτηση με κάποιους από τους σημαντικότερους εκπροσώπους της Μουσικής, των

Γραμμάτων, των Τεχνών, της Επιστήμης και της Δημοσιογραφίας της Ελλάδας και με συντονιστή τον καταξιωμένο Κριτικό και Ιστορικό Μουσικής, **Γιώργο Β. Μονεμβασίτη**. Στο δεύτερο μέρος κάθε βραδιάς Focus On, ένα από τα χαρακτηριστικότερα συμφωνικά έργα του μεγάλου μουσουργού, στον οποίο θα είναι αφιερωμένη η εκάστοτε βραδιά, θα ερμηνεύεται από τη Μητροπολιτική Συμφωνική Ορχήστρα Αθηνών, υπό τη διεύθυνση του Βασίλη Τσαμπρόπουλου.

Στο μουσικό σαλόνι «**Focus on Mozart**» που πραγματοποιήθηκε στις 26 Ιανουαρίου, παραμονή της ημέρας γενεθλίων του ανυπέρβλητου Αυστριακού μουσουργού, ο Βασίλης Τσαμπρόπουλος και ο Γιώργος Β. Μονεμβασίτης υποδέχθηκαν και συνομίλησαν επί σκηνής με τον **Θανάση Δρίτσα**, καρδιολόγο στο Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο και συνθέτη, τον **Νικόλα Κληρονόμο**, βραβευμένο ζωγράφο και τον **Νότη Μαυρουδή**, διακεκριμένο κιθαριστή, τραγουδοποιό, συγγραφέα και ραδιοφωνικό παραγωγό. Στον διάλογο αναδείχθηκαν ενδιαφέρουσες και άγνωστες πτυχές του έργου και της προσωπικότητας του Μότσαρτ, ενώ ερευνήθηκε ο τρόπος με τον οποίο η κλασική μουσική επηρεάζει και «επεμβαίνει» όχι μόνο σε άλλα είδη μουσικής έκφρασης, αλλά και στις εικαστικές τέχνες και την Ιατρική.

Την έναρξη έκανε ο **Βασίλης Τσαμπρόπουλος** με ένα σύντομο πρόλογο για την ιδέα Focus On και τον Μότσαρτ, σημειώνοντας μεταξύ άλλων: «Στον Μότσαρτ μοιάζει να αντιπάλευαν δύο στοιχεία, ένα θεϊκό και ένα γήινο. Ο Μότσαρτ αποτελεί την Καινή Διαθήκη της Μουσικής. Όρισε αυθεντικά την έννοια του Ταλέντου και του Δημιουργήματος, το οποίο δεν επιδέχεται ανάλυση. Μπορούμε μόνο να το ψηλαφίσουμε και να το αφουγκραστούμε». Στη συνέχεια κάλεσε τον **Γιώργο Β. Μονεμβασίτη** στη σκηνή, ο οποίος με τη σειρά του παρουσίασε τους εκλεκτούς προσκεκλημένους της βραδιάς.

Ο **Θανάσης Δρίτσας** τόνισε: «Το θέμα του ταλέντου του Μότσαρτ αποτελεί μία τεράστια παγκόσμια ιδιαιτερότητα, όχι μόνο ως προς την πτυχή του μουσικού ενδιαφέροντος, αλλά και ως ιατρικό φαινόμενο». Ο διακεκριμένος καρδιολόγος και συνθέτης αναφέρθηκε ιδιαίτερα στην ευεργετική και θεραπευτική επίδραση της μουσικής του Μότσαρτ, μέσα από επιστημονικές μελέτες διεθνούς κύρους, αλλά και στην πιθανή αιτία θανάτου του Μότσαρτ που αποδεικνύει πως επρόκειτο για έναν άνθρωπο που είχε ιδιαίτερα εξαντληθεί στη ζωή του, προφανώς από τα συνεχή ταξίδια αλλά και την πνευματική κούραση της δημιουργίας του τεράστιου συνθετικού έργου του (πάνω από 600 καταλογογραφημένα έργα σε μόλις 35 χρόνια ζωής).

Ο **Νικόλας Κληρονόμος**, αποκαλύπτοντας την ιδιαίτερη αδυναμία του στο έργο του Μπετόβεν, του κορυφαίου μουσουργού που στέκεται στον αντίποδα της

μουσικής του Μότσαρτ, τόνισε: «Το θέμα δεν είναι αν κάποιος καλλιτέχνης μας αρέσει ή όχι. Σε τέτοιου είδους μεγέθη καλούμαστε να αναγνωρίσουμε την πραγματική αξία, ανεξάρτητα αν μας ταιριάζει ή όχι βιωματικά». Στις παρεμβάσεις του περιέγραψε τις συγκλονιστικές αντιδράσεις φοιτητών του στο Ρέκβιεμ του Μότσαρτ όταν αποφάσισε να το εντάξει σε κάποιες ώρες διδασκαλίας του, λαμβάνοντας από αυτό αφορμή για μία περαιτέρω συζήτηση με πυρήνα το πώς το «μουσικό» μπορεί να γίνει «εικαστικό» και ποιοι είναι οι κοινοί τόποι τους. Όταν η συζήτηση επικεντρώθηκε στον παράδοξο τρόπο με τον οποίο το άψυχο σώμα του Μότσαρτ σχεδόν πετάχτηκε σε έναν κοινό τάφο, κάτι που είχε εντυπωθεί ως ιδιαίτερα τραγικό σημείο στην ψυχή και τη σκέψη του βραβευμένου ζωγράφου, ο **Βασίλης Τσαμπρόπουλος**, αναδεικνύοντας μία άλλη σημειολογική διάσταση του γεγονότος, σημείωσε ότι ίσως η κατάληξη αυτή να μην ήταν τόσο τραγική όσο φαίνεται: «Ίσως αυτός ο τρόπος που έφυγε από τη ζωή να ήταν παρόμοιος με τον ίδιο τρόπο που ήρθε. Και ίσως έγινε για να αποδομήσει αυτό που λέμε σώμα, ύπαρξη, ύλη, καθώς ο Μότσαρτ έμοιαζε να κινείται πάντα μεταξύ ουρανού και γης, σαν ένα πλάσμα που ήρθε απευθείας, σχεδόν προκλητικά εύκολα και αβίαστα, από τον Παράδεισο, την ίδια στιγμή που ο επίσης ανυπέρβλητος Μπετόβεν έφτασε σε αυτόν, διανύοντας μία τεράστια και δύσκολη διαδρομή».

Ο **Νότης Μαυρουδής** σημείωσε χαρακτηριστικά: «Μπροστά στην ασύγκριτη ποσότητα συνθέσεων του Μότσαρτ, μπορούμε κάλλιστα να αναρωτηθούμε αν την ενασχόλησή του με την μουσική καθώς και τα έργα του, τα θεωρούσε και τα αντιμετωπίζε σαν τα παιχνίδια τα οποία κάθε παιδί δικαιούται αλλά και επιβάλλεται να παίζει», ενώ ανέδειξε το εντυπωσιακό στοιχείο της ζωής του Μότσαρτ ο οποίος εξ απαλών ονύχων είχε ήδη ολοκληρωμένο ταλέντο στη μουσική σύνθεση και ερμηνεία, με τρόπο που ουδέποτε στη γη έχει εμφανιστεί σε τέτοια ένταση και έκταση. Αναφερόμενος ιδιαιτέρως στην έκταση του συνθετικού του έργου τόνισε: «Είναι εύλογη η απορία της σχέσης χρόνου και έργου σε αυτήν την παγκόσμια προσωπικότητα. Θα χρειαστούν πολλές ώρες σεμιναρίων, συμμετοχές πολλών μουσικολόγων, ίσως και παιδοψυχολόγων, ώστε να μπορέσουμε να διεισδύσουμε στο βάθος μιας τέτοιας ανθρώπινης περίπτωσης».

Πριν την ολοκλήρωση της συζήτησης ο **Νότης Μαυρούδης** συνεχάρη τον Βασίλη Τσαμπρόπουλο για την ιδέα και εξήρε τη σημασία της πρωτότυπης αυτής σκέψης του να υπάρχει συζήτηση για τη μουσική από ανθρώπους διαφόρων και ετερόκλητων χώρων, για να λάβει από τον Αρχιμουσικό την επιβεβαίωση ότι η ιδέα του γεννήθηκε από την πεποίθηση πως «τις μεγαλύτερες πληροφορίες και την αλήθεια, τις αφουγκράζεσαι από ανθρώπους που δεν σφετερίζονται την εξειδίκευση της γνώσης».

Ο **Γιώργος Μονεμβασίτης**, συντονίζοντας τη συζήτηση, έκανε επίσης μία ιδιαίτερη και ενδιαφέρουσα αναφορά στο όνομα του Μότσαρτ «*Αμαντέους*» και την ερμηνεία του ως «*Αγαπημένος των Θεών*», ενώ με ένα σύντομο και κατατοπιστικό πρόλογο, για την Συμφωνία αρ. 40 σε σολ ελάσσονα, K550 του Μότσαρτ που ερμήνευσε στο δεύτερο μέρος η **Μητροπολιτική Συμφωνική Ορχήστρα Αθηνών**, προετοίμασε τους ακροατές ώστε να κατανοήσουν καλύτερα τη μεγαλοσύνη της μουσικής. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ο καταξιωμένος Ιστορικός και Κριτικός της Μουσικής: «*Ο Μότσαρτ συνέθεσε την 40^η Συμφωνία του το καλοκαίρι του 1788, μαζί με τις άλλες δύο τελευταίες Συμφωνίες του, την 39^η και την 41^η. Είναι στην τονικότητα της Σολ ελάσσονος και αυτό είναι λίγο αξιοπερίεργο για τον Μότσαρτ, καθώς δεν χρησιμοποιούσε συχνά αυτήν την τονικότητα. Άλλη μία μόνο Συμφωνία του είναι γραμμένη στην Σολ ελάσσονα, η επίσης σαγηνευτική 25^η*». Παρουσιάζοντας τις αναφορές σημαντικών θεραπόντων της μουσικής για τη Συμφωνία αρ. 40 του Μότσαρτ, στάθηκε ιδιαιτέρως την αξιοπρόσεκτη παρατήρηση του Νικολαους Χάρνονκουρτ, σύμφωνα με τον οποίο οι τρεις τελευταίες Συμφωνίες του Μότσαρτ δεν αποτελούν στην πραγματικότητα τρία έργα, αλλά ένα ενιαίο. Θύμισε επίσης την εύστοχη παρατήρηση του σπουδαίου ρομαντικού μουσουργού Ρόμπερτ Σούμαν, ο οποίος είχε διακρίνει στη Συμφωνία αρ. 40 του Μότσαρτ στοιχεία ελληνισμού, λέγοντας πως το έργο διαθέτει «*ελληνική ανάλαφρη χάρη*». Λαμβάνοντας αφορμή από τον χαρακτηρισμό του Σούμαν, συμπλήρωσε πως «*Εμείς οι νεοέλληνες διακρίνουμε όμως και άλλο ένα στοιχείο Ελληνισμού στην 40^η Συμφωνία του Μότσαρτ*». Και κάλεσε τον Βασίλη Τσαμπρόπουλο να δείξει στο πιάνο πως ο Μάνος Χατζιδάκις εμπνεύστηκε από αυτό το έργο το δημοφιλές τραγούδι του «*Χασάπικο 40*».

Στο τέλος του πρώτου μέρους της βραδιάς και πριν την ερμηνεία της 40^{ης} Συμφωνίας από τη Μητροπολιτική Συμφωνική Ορχήστρα Αθηνών, υπό τη διεύθυνση του Βασίλη Τσαμπρόπουλου, κάθε καλεσμένος κλήθηκε να απαντήσει με μία σύντομη φράση στο ερώτημα «*Τι είναι ο Μότσαρτ*»:

Θανάσης Δρίτσας: Θα πω αυτό που είπε ο Ελύτης: «*Λαμπερές ψιχάλες ήχων στο παράθυρό μου*»

Νικόλας Κληρονόμος: Μία πάρα πολύ ξεχωριστή ακτίδα φωτός

Νότης Μαυρουδής: Συνεχίζω τον Ελύτη που ανέφερε ο κ. Δρίτσας: «*Ευγενικιά περήφανη μελαγχολία*»

Η Μητροπολιτική Συμφωνική Ορχήστρα Αθηνών ανανεώνει το ραντεβού της για το επόμενο Focus on τον Φεβρουάριο, με αφιέρωμα στον κορυφαίο **Λούντβιχ βαν Μπετόβεν**.

Λεπτομέρειες θα ανακοινωθούν σύντομα.

**Το Focus On είναι νομικά κατοχυρώμενος κύκλος της MSO of Athens.*

Περισσότερες πληροφορίες για την Metropolitan Symphony Orchestra of Athens:

www.msoath.gr

*Υπεύθυνη Τύπου και Επικοινωνίας: **Νεκταρία Καραντζή**, Πρόεδρος MSO of Athens, n.karantzi@msoath.com*

*Photos by **Lina Petrauskiene***

Video από τη βραδιά:

<https://www.youtube.com/watch?v=ndOAvT6WADc&feature=youtu.be>

https://www.youtube.com/watch?v=cp1SY9Bj_0c&feature=youtu.be

<https://www.youtube.com/watch?v=uvx2VZF8aFI>









επιτυχία πραγματοποιήθηκε, την Πέμπτη 26 Ιανουαρίου, το πρώτο «μουσικό σαλόνι» του πρωτότυπου κύκλου Focus On της Μητροπολιτικής Συμφωνικής Ορχήστρας Αθηνών, στην ιστορική αίθουσα του Φιλολογικού Συλλόγου «Παρνασσός» (Πλατεία Αγ. Γεωργίου Καρύτση 8, Αθήνα), το οποίο ήταν αφιερωμένο στον Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ.

Ο κύκλος Focus on, ο οποίος περιλαμβάνει μία σειρά συναυλιών έως τον Μάιο του 2017, είναι μια ιδέα του διεθνώς αναγνωρισμένου πιανίστα, συνθέτη και μαέστρου Βασίλη Τσαμπρόπουλου, που ορίζει εκ νέου τον τρόπο προσέγγισης του κλασικού ρεπερτορίου, μέσα από μία ανοιχτή και άκρως ενδιαφέρουσα συζήτηση με κάποιους από τους σημαντικότερους εκπροσώπους της Μουσικής, των Γραμμάτων, των Τεχνών, της Επιστήμης και της Δημοσιογραφίας της Ελλάδας και με συντονιστή τον καταξιωμένο Κριτικό και Ιστορικό Μουσικής, Γιώργο Β. Μονεμβασίτη. Στο δεύτερο μέρος κάθε βραδιάς Focus On, ένα από τα χαρακτηριστικότερα συμφωνικά έργα του μεγάλου μουσουργού, στον οποίο θα είναι αφιερωμένη η εκάστοτε βραδιά, θα ερμηνεύεται από τη Μητροπολιτική Συμφωνική Ορχήστρα Αθηνών, υπό τη διεύθυνση του Βασίλη Τσαμπρόπουλου.

Στο μουσικό σαλόνι «Focus on Mozart» που πραγματοποιήθηκε στις 26 Ιανουαρίου, παραμονή της ημέρας γενεθλίων του ανυπέρβλητου Αυστριακού μουσουργού, ο Βασίλης Τσαμπρόπουλος και ο Γιώργος Β. Μονεμβασίτης υποδέχθηκαν και συνομίλησαν επί σκηνής με τον Θανάση Δρίτσα, καρδιολόγο στο Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο και συνθέτη, τον Νικόλα Κληρονόμο, βραβευμένο ζωγράφο και τον Νότη Μαυρουδή, διακεκριμένο κιθαριστή, τραγουδοποιό, συγγραφέα και ραδιοφωνικό παραγωγό. Στον διάλογο αναδείχθηκαν ενδιαφέρουσες και άγνωστες πτυχές του έργου και της προσωπικότητας του Μότσαρτ, ενώ ερευνήθηκε ο τρόπος με τον οποίο η κλασική μουσική επηρεάζει και «επεμβαίνει» όχι μόνο σε άλλα είδη μουσικής έκφρασης, αλλά και στις εικαστικές τέχνες και την Ιατρική.

Την έναρξη έκανε ο Βασίλης Τσαμπρόπουλος με ένα σύντομο πρόλογο για την ιδέα Focus On και τον Μότσαρτ, σημειώνοντας μεταξύ άλλων: «Στον Μότσαρτ μοιάζει να αντιπάλευαν δύο στοιχεία, ένα θεϊκό και ένα γήινο. Ο Μότσαρτ αποτελεί την Καινή Διαθήκη της Μουσικής. Όρισε αυθεντικά την έννοια του Ταλέντου και του Δημιουργήματος, το οποίο δεν επιδέχεται ανάλυση. Μπορούμε μόνο να το ψηλαφίσουμε και να το αφουγκραστούμε». Στη συνέχεια κάλεσε τον Γιώργο Β. Μονεμβασίτη στη σκηνή, ο οποίος με τη σειρά του παρουσίασε τους εκλεκτούς προσκεκλημένους της βραδιάς.

Ο Θανάσης Δρίτσας τόνισε: «Το θέμα του ταλέντου του Μότσαρτ αποτελεί μία τεράστια παγκόσμια ιδιαιτερότητα, όχι μόνο ως προς την πτυχή του μουσικού

ενδιαφέροντος, αλλά και ως ιατρικό φαινόμενο». Ο διακεκριμένος καρδιολόγος και συνθέτης αναφέρθηκε ιδιαίτερα στην ευεργετική και θεραπευτική επίδραση της μουσικής του Μότσαρτ, μέσα από επιστημονικές μελέτες διεθνούς κύρους, αλλά και στην πιθανή αιτία θανάτου του Μότσαρτ που αποδεικνύει πως επρόκειτο για έναν άνθρωπο που είχε ιδιαίτερα εξαντληθεί στη ζωή του, προφανώς από τα συνεχή ταξίδια αλλά και την πνευματική κούραση της δημιουργίας του τεράστιου συνθετικού έργου του (πάνω από 600 καταλογογραφημένα έργα σε μόλις 35 χρόνια ζωής).

Ο Νικόλας Κληρονόμος, αποκαλύπτοντας την ιδιαίτερη αδυναμία του στο έργο του Μπετόβεν, του κορυφαίου μουσουργού που στέκεται στον αντίποδα της μουσικής του Μότσαρτ, τόνισε: «Το θέμα δεν είναι αν κάποιος καλλιτέχνης μας αρέσει ή όχι. Σε τέτοιου είδους μεγέθη καλούμαστε να αναγνωρίσουμε την πραγματική αξία, ανεξάρτητα αν μας ταιριάζει ή όχι βιωματικά». Στις παρεμβάσεις του περιέγραψε τις συγκλονιστικές αντιδράσεις φοιτητών του στο Ρέκβιεμ του Μότσαρτ όταν αποφάσισε να το εντάξει σε κάποιες ώρες διδασκαλίας του, λαμβάνοντας από αυτό αφορμή για μία περαιτέρω συζήτηση με πυρήνα το πώς το «μουσικό» μπορεί να γίνει «εικαστικό» και ποιοι είναι οι κοινοί τόποι τους. Όταν η συζήτηση επικεντρώθηκε στον παράδοξο τρόπο με τον οποίο το άψυχο σώμα του Μότσαρτ σχεδόν πετάχτηκε σε έναν κοινό τάφο, κάτι που είχε εντυπωθεί ως ιδιαίτερα τραγικό σημείο στην ψυχή και τη σκέψη του βραβευμένου ζωγράφου, ο Βασίλης Τσαμπρόπουλος, αναδεικνύοντας μία άλλη σημειολογική διάσταση του γεγονότος, σημείωσε ότι ίσως η κατάληξη αυτή να μην ήταν τόσο τραγική όσο φαίνεται: «Ίσως αυτός ο τρόπος που έφυγε από τη ζωή να ήταν παρόμοιος με τον ίδιο τρόπο που ήρθε. Και ίσως έγινε για να αποδομήσει αυτό που λέμε σώμα, ύπαρξη, ύλη, καθώς ο Μότσαρτ έμοιαζε να κινείται πάντα μεταξύ ουρανού και γης, σαν ένα πλάσμα που ήρθε απευθείας, σχεδόν προκλητικά εύκολα και αβίαστα, από τον Παράδεισο, την ίδια στιγμή που ο επίσης ανυπέρβλητος Μπετόβεν έφτασε σε αυτόν, διανύοντας μία τεράστια και δύσκολη διαδρομή».

Ο Νότης Μαυρουδής σημείωσε χαρακτηριστικά: «Μπροστά στην ασύγκριτη ποσότητα συνθέσεων του Μότσαρτ, μπορούμε κάλλιστα να αναρωτηθούμε αν την ενασχόλησή του με την μουσική καθώς και τα έργα του, τα θεωρούσε και τα αντιμετώπιζε σαν τα παιχνίδια τα οποία κάθε παιδί δικαιούται αλλά και επιβάλλεται να παίζει», ενώ ανέδειξε το εντυπωσιακό στοιχείο της ζωής του Μότσαρτ ο οποίος εξ απαλών ονύχων είχε ήδη ολοκληρωμένο ταλέντο στη μουσική σύνθεση και ερμηνεία, με τρόπο που ουδέποτε στη γη έχει εμφανιστεί σε τέτοια ένταση και έκταση. Αναφερόμενος ιδιαίτερα στην έκταση του συνθετικού του έργου τόνισε: «Είναι εύλογη η απορία της σχέσης χρόνου και έργου σε αυτήν την παγκόσμια προσωπικότητα. Θα χρειαστούν πολλές ώρες σεμιναρίων, συμμετοχές

πολλών μουσικολόγων, ίσως και παιδοψυχολόγων, ώστε να μπορέσουμε να διεισδύσουμε στο βάθος μιας τέτοιας ανθρώπινης περίπτωσης».

Πριν την ολοκλήρωση της συζήτησης ο Νότης Μαυρούδης συνεχάρη τον Βασίλη Τσαμπρόπουλο για την ιδέα και εξήρε τη σημασία της πρωτότυπης αυτής σκέψης του να υπάρχει συζήτηση για τη μουσική από ανθρώπους διαφόρων και ετερόκλητων χώρων, για να λάβει από τον Αρχιμουσικό την επιβεβαίωση ότι η ιδέα του γεννήθηκε από την πεποίθηση πως «τις μεγαλύτερες πληροφορίες και την αλήθεια, τις αφουγκράζεσαι από ανθρώπους που δεν σφετερίζονται την εξειδίκευση της γνώσης».

Ο Γιώργος Μονεμβασίτης, συντονίζοντας τη συζήτηση, έκανε επίσης μία ιδιαίτερη και ενδιαφέρουσα αναφορά στο όνομα του Μότσαρτ «Αμαντέους» και την ερμηνεία του ως «Αγαπημένος των Θεών», ενώ με ένα σύντομο και κατατοπιστικό πρόλογο, για την Συμφωνία αρ. 40 σε σολ ελάσσονα, K550 του Μότσαρτ που ερμήνευσε στο δεύτερο μέρος η Μητροπολιτική Συμφωνική Ορχήστρα Αθηνών, προετοίμασε τους ακροατές ώστε να κατανοήσουν καλύτερα τη μεγαλοσύνη της μουσικής. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ο καταξιωμένος Ιστορικός και Κριτικός της Μουσικής: «Ο Μότσαρτ συνέθεσε την 40η Συμφωνία του το καλοκαίρι του 1788, μαζί με τις άλλες δύο τελευταίες Συμφωνίες του, την 39η και την 41η. Είναι στην τονικότητα της Σολ ελάσσονος και αυτό είναι λίγο αξιοπερίεργο για τον Μότσαρτ, καθώς δεν χρησιμοποιούσε συχνά αυτήν την τονικότητα. Άλλη μία μόνο Συμφωνία του είναι γραμμένη στην Σολ ελάσσονα, η επίσης σαγηνευτική 25η». Παρουσιάζοντας τις αναφορές σημαντικών θεραπόντων της μουσικής για τη Συμφωνία αρ. 40 του Μότσαρτ, στάθηκε ιδιαιτέρως την αξιοπρόσεκτη παρατήρηση του Νικολαους Χάρνονκουρτ, σύμφωνα με τον οποίο οι τρεις τελευταίες Συμφωνίες του Μότσαρτ δεν αποτελούν στην πραγματικότητα τρία έργα, αλλά ένα ενιαίο. Θύμισε επίσης την εύστοχη παρατήρηση του σπουδαίου ρομαντικού μουσουργού Ρόμπερτ Σούμαν, ο οποίος είχε διακρίνει στη Συμφωνία αρ. 40 του Μότσαρτ στοιχεία ελληνισμού, λέγοντας πως το έργο διαθέτει «ελληνική ανάλαφρη χάρη». Λαμβάνοντας αφορμή από τον χαρακτηρισμό του Σούμαν, συμπλήρωσε πως «Εμείς οι νεοέλληνες διακρίνουμε όμως και άλλο ένα στοιχείο Ελληνισμού στην 40η Συμφωνία του Μότσαρτ». Και κάλεσε τον Βασίλη Τσαμπρόπουλο να δείξει στο πιάνο πως ο Μάνος Χατζιδάκις εμπνεύστηκε από αυτό το έργο το δημοφιλές τραγούδι του «Χασάπικο 40».

Στο τέλος του πρώτου μέρους της βραδιάς και πριν την ερμηνεία της 40ης Συμφωνίας από τη Μητροπολιτική Συμφωνική Ορχήστρα Αθηνών, υπό τη διεύθυνση του Βασίλη Τσαμπρόπουλου, κάθε καλεσμένος κλήθηκε να απαντήσει με μία σύντομη φράση στο ερώτημα «Τι είναι ο Μότσαρτ»:

Θανάσης Δρίτσας: Θα πω αυτό που είπε ο Ελύτης: «Λαμπερές ψιχάλες ήχων στο παράθυρό μου»

Νικόλας Κληρονόμος: Μία πάρα πολύ ξεχωριστή ακτίδα φωτός

Νότης Μαυρουδής: Συνεχίζω τον Ελύτη που ανέφερε ο κ. Δρίτσας: «Ευγενικιά περήφανη μελαγχολία»

Η Μητροπολιτική Συμφωνική Ορχήστρα Αθηνών ανανεώνει το ραντεβού της για το επόμενο Focus on τον Φεβρουάριο, με αφιέρωμα στον κορυφαίο Λούντβιχ βαν Μπετόβεν.

Λεπτομέρειες θα ανακοινωθούν σύντομα.

*Το Focus On είναι νομικά κατοχυρώμενος κύκλος της MSO of Athens.

Περισσότερες πληροφορίες για την Metropolitan Symphony Orchestra of Athens:

www.msoath.gr

Υπεύθυνη Τύπου και Επικοινωνίας: Νεκταρία Καραντζή, Πρόεδρος MSO of Athens,
n.karantzi@msoath.com

Photos by Lina Petrauskiene

Video από τη βραδιά: